

hvilende Forretninger, medens det ikke kan befrygtes, at der hos Medlemmerne vil indtræde den Træthed, som ganske nødvendig maa udvikle sig, naar en Mand for en særdeles lang Tid ubelukkende skal beskæftige sig med Skiftesager. Disse Forretninger kunne ganske vist have deres store, deres oplivende Interesser, men det er i Reglen ikke Tilfældet; en stor Deel af dem er af en saadan Vælfærdighed, at det gjælder om at faae dem udført, vistnok usigtlig og godt, men tillige hurtigt, og der kommer gjennem det Hele til at gaae en Gensformighed, som ikke kan Andet end virke sløvende. Jeg frygter ogsaa, at denne skadelige Indvirkning ikke blot vil komme til at indskrænke sig til den Retning, jeg her har tilladt mig at antyde, men at den ogsaa — og det er et særdeles væsentligt Punkt — vil lede til, at de Mænd, der komme til at beskæftige sig med en saadan affondret, isoleret Art af Forretninger, let fristes til at overdrage den simple Deel af Forretningerne enten til de hyppig i Boerne ansatte Curatorer eller til den Medhjælp, de have ved Udførelsen af deres Forretninger; og jeg antager det for at være maastee det Allerfarligste, hvis det skulde komme til, at Forretninger af den Natur overlodes til Andre end dem, af hvilke Skifteretten kommer til at bestaae, fordi det netop er Udførelsen af disse, i sig selv kun lidet betydende Forretninger, der saa let aabner Afgang for, hvad man helst maa ønske borte. Det er saaledes min Overbeviisning, at den foreslaaede Sammensætning af Skiftecommissionen, affæet fra den Gavn, den vil medføre for Hof- og Stadsretten, og affæet fra den Gavn, det vilde medføre for Skiftecommissionen at komme i Besiddelse af de Kræfter, der kunde tilføres den fra Hof- og Stadsretten, vil komme til at virke særdeles gavnlig. Jeg skal endnu i Anledning af den ærede Rigsdagsmands Foredrag blot tilføje den Bemærkning med Hensyn til hans Antydning om, at Skiftecommissionens Medlemmer samtidigt skulde kunne deeltage i Voteringen i Overretten, at der i Loven, saaledes som jeg har tilladt mig at forelægge den for det høitærede Thing, ikke er Tale om nogen Forpligtelse i saa Henseende, men at det staaer de Paagjældende frit for at kunne det, forsa-

vidt de selv maatte finde, at de have Leilighed og Tid dertil.

Efter den Stilling, jeg indtager ligeoverfor den Tanke, der ligger til Grund for den ærede Rigsdagsmands Anskuelse om Ordningen af dette Forhold, er det naturligt, at jeg ikke kan indlade mig paa at drøfte, om en saadan Commission skulde bestaae af 2 eller af 3 Medlemmer, men der er dog endnu et Punkt, som den ærede Rigsdagsmand berørte, og hvorom jeg skal tilføje et Par Ord, nemlig med Hensyn til Revisionen af Skifteprotokollerne og af de Skiftebehandlinger, der i Kjøbenhavn ere udførte af extraordinære Skiftecommisfaires, Excutores etc., hvilken Revision hidtil har været overtaget af Justitiarius. Det blev af den ærede Rigsdagsmand udtalt, at denne Revision skulde tages bort fra Justitiarius, af den ganske naturlige Grund, at de med dette Embede forbundne Forretninger vistnok ere særdeles omfattende og besværlige, men jeg maa dog hertil gjøre den Bemærkning, at denne Revision netop er af særdeles stor Betydning; Erfaringen viser, at der paa den Maade kan gribes særdeles stærkt ind i Alt, hvad der staaer i Forbindelse med den tilbørlige Form for og hensigtsmæssige Behandling af disse Boer, og jeg troer, at den bedst lægges i en enkelt Mand's Haand. Skulde der være Spørgsmaal om at overføre den til en Anden, troer jeg ikke, det vilde være heldigt at lade den gaae over til Skiftecommissionen; de overordentlige Skiftecommisfaires overtage nemlig ikke sjældent et Bo, der allerede har været under Skiftecommissionens Behandling, idet det næsten er det Sædvanlige, at Boet først overdrages til den ordinære Skiftecommission og fra denne da atter overdrages til Skiftecommisfaires; men det høitærede Thing vil let indsee, at Forholdet let kan stille sig saaledes, at Skiftecommissionen allerede i den Tid, da Boet har berøet hos den, før det blev ekstraderet til de overordentlige Skifteforvaltere, kan have foretaget Handlinger, der, forudsat at man ikke har holdt sig meget nøie til Lovgivningens Bestemmelser, kunne indeholde Omstændigheder, hvorpaa en Revision kunde finde god Grund til at gjøre Udsættelse under den paafølgende Behandling, forsaavidt denne var bleven paa-